

Słowo wstępne

W okresie od powstania „Nowej Kodyfikacji Prawa Karnego” jako specjalistycznego Wydawnictwa (1997 rok) do dzisiaj przygotowano i oddano w ręce czytelników naszego Wydawnictwa już 47 tomów. Opracowania prezentowane na łamach czasopisma koncentrowały się przez ten czas na rozwiązaniach i problemach nowego skodyfikowanego prawa karnego, karnego procesowego, prawa karnego wykonawczego i prawa karnego skarbowego. Równie często dotyczyły one najbardziej aktualnych problemów nauk kryminologicznych, w ujęciu zarówno krajowym, jak i międzynarodowym.

Autorzy opracowań podejmowali próbę przedstawienia teoretycznych i praktycznych materii związanych z nowym stanem prawnym. Krytycznie, ale zawsze merytorycznie, odnosili się do rozstrzygnięć, które budziły wiele kontrowersji ze względu na ich małą precyzję. Podnoszone były uwagi o względnej przydatności wielu nowych rozwiązań, które często utrudniały zwalczanie szybko rosnącej i zmieniającej się co do form przestępczości. Wielu autorów zgłaszało postulaty zmian w obowiązującym stanie prawnym, lecz także z dystansem odnosiło się do zbyt daleko idących propozycji nowelizacyjnych systemu szeroko rozumianego prawa karnego. „Ustawiczna reforma” prawa karnego nie jest złem sama w sobie, problemem są te zmiany, które okazują się sprzeczne z dorobkiem nauki i wyraźnie odbiegają od potrzeb praktyki lub są kontrowersyjne w perspektywie ich efektywności. Reforma ciągle trwa, a jej efekt jest trudny do przewidzenia.

Wydaje się, że proces dalszej, gruntownej zmiany szeroko rozumianego prawa karnego nadal będzie postępował. Zapowiada się bowiem przeorientowanie polityki karnej, jej zaostrenie, co zapewne zaowocuje

odchodzeniem od zasad, które wytyczały rozwiązania dotąd obowiązujących kodeksów. Proces ten jest bardzo niepokojący, co stanowi wyzwanie dla środowisk naukowych, które powinny stale realizować swoją rolę eksperta, który krytycznie i wnikliwie analizuje i ocenia przedstawiane rozwiązania.

dr hab. Tomasz Kalisz, prof. nadzw. UWr